

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Nevelési irány.

Pécs, 1901. február 19.

Ne csak oktassunk az iskolában, de neveljünk is: ezt a régi témát variálják most is az országgyűlésen a közoktatási tárca költségvetésének tárgyalásánál, de azért oktatásügyünk intézői szigorú követelésekkel tartják fenn azt a rendszert a melynek célja szolgálhat, protekciót hajhászó generációt nevelni, mely tudós podgyászszal éretlen fejében csak úgy képes megvívni a kenyérmezei harcot, ha nincsenek elvei, ha jellemgyöngeségénél fogva az életben is idomítható, miként az opportunus emberektől megkívántatik.

Ennek a rendszernek legtöbb kinövése a középiskolai oktatás terén észlelhető, a hol a nemzet intelligenciájának zöme nevelődik. Bizony csak nevelődik, mert manapság tanáraink a sok tanítástól alig érnek rá nevelni is; a bürokratizmus békői még a hazafiasabb érző tanárt is megkötik s nem tehet egyebet, mint lemerzsolja a kiszabott tananyagot oly módon, hogy abba a felsőbbek bele ne kapcsokodjanak.

Közoktatásügyünknek általában véve az a legfőbb hibája, hogy elszakadt az élettől. Középiskoláinkra kétszeresen elmondható ez, amihez aztán bátran hozzátehetjük, hogy ez meg elszakadt a nemzeti követelményektől. Legfőbb hibája, hogy nem képes fölkelteni a növendékek érdeklődését, mert nincs egészséges világos, öntudatos vezéreszméje, nincs a mindennapi

élet igényeinek megfelelő tanterve és nincs természetes módzere.

Szüklátkörü, bürokratikus férfiak voltak közoktatásügyünk vezetői, akikből hiányzott minden nagyobb koncepció, minden vezető eszme. Tettek, rendelkeztek, ahogy a véletlen diktálta és kísérletezésre fölhasználták a nemzet életerejét képező serdülő ifjúságot. Pedig a vezéreszmét könnyen megtalálhatták volna, ha egy kissé gondolkodnak.

Más előrehaladottabb államokban a közoktatás vezéreszméjét az élet értékének emelése képezi s ennek elérésére neveli a gyermek életének irányát. A mai magyar középiskola ez irányban vajmi keveset nyújt, hanem agyontömi a gondozására bízott növendékeket tudományos axiómákkal, a minek végeredménye az lesz, hogy meggyűlölik azok a szegény növendékek magát a tudományt, melyet aztán még eszköznek sem képesek fölhasználni a maguk boldogulására.

A mai nézet az, hogy a középiskola köznyelven szólva általános műveltségű embereket adjon az életnek. Ez persze csak szolás-mondás, mert valójában csak gyárilag készült műveltségű embert dob a piacra.

Ilyen kapkodó sémák szerint nem engedi az élet magát igazgatni. Mert éppen ez a sablonos képzés, ez a patron szerint való ember-dresszura okozta, hogy a középiskolából hiányos ismerettel, gyöngye felfogó és gondolkodó képességgel, csekély akaraterejűvel kerülnek ki az ifjak. Ez az

oka, hogy ma nem az igaz ismeretével, nem az igazságra való törekvéssel hiszik az ember értékét emelni, hanem szofizmákkal, hazugsággal, képmutatással. Ma a komoly könyvtől — a szaktudóson kívül — irtózik még maga Wlassics miniszter is, nemcsak a fiatal jogászyerek.

Nem az igazság vezérli ma a tanítást, hanem az osztályérdekek és az élet többi feshelyező tényezői. Nem tudják ezeket az érdekeket egy felsőbb eszmével kiegyeztetni s ellentétbe allítják, rongyokra szaggatják az egészséges életet, a mindenség egészét. Nem csuda aztán, ha nem veszik komoly számba sem a sajtó, sem az irodalom, sem a szószék ígét.

Legelőször tehát az iskolának kell jó utra térnie. Annak kell megtisztítani anyagát minden hamisságtól; és a mi fő: a tanár ne saját tudományának brilliroztatásában lássa főteendőjét, hanem szálljon alá tanítványai felfogó képességéhez s ezzel fölkelte érdeklődésüket, iparkodjék az ezek által hozzá intézett kérdésekre adott feleleteivel tágitani ismeretkörüket. Mert nem kell feledni, hogy a középiskola nem tudósokat nevelő intézmény, hanem csupán arra ad képesítést, hogy alkalmassá tegye növendékeit a szaktudomány befogadására. Ennélfogva fölösleges az a túltömege az agyvelőnek szellemi ballaszttal, a minek a tanuló az életben ugysem veszi hasznát. Hisz rég megmondta egyik remekírónk: a kinek virág kell, nem hord rózsaberket.

Ugy vagyunk azonban közoktatásügyünk rendezésével is, mint összes nem-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A pária.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Írta: Nagy József.

Bezáródott mögötte az ajtó: a kórház ajtaja. Mélyet, nagyot lélezett.

Sovány, csontos arcán mély nyomokat hagyott a kór, a mely bilincsbe verte heteken, hónapokon át.

Sokat szenvedett. Kicsi hiba, hogy el nem pusztult bele. És mégis jobb lett volna, ha nem szabadult volna ki abból a nagy betegségből.

Mi haszna van az életből, a mely reá nézve csak kín s gyötrelme? Semmi, éppen semmi.

A kiknek van hová fordulni, ha éhesek, van helyük hol nyugalomra hajják fejüket, azoknak érdemes élni, de a kit elhagyott mindenki: a kinek nincs ereje keresztül törni magát a küzdő emberek tömkelegén, annak jobb a kórház, jobb a föld mélyében . . .

Neki indította gyenge, erőtlenséget az utcán. Rá bízta magát sorsára.

Talán majd akad valahol munkára.

Két fillérért, a mi egész vagyonát képezte, vett egy újságot, hátha meg fog tudni belőle valami biztatót. Hasztalan kutatott a sorok között, nem talált szót munkáról.

Kenyérszótásról, jószívű adakozókról, mulatságokról a szegények javára, irtak, de munkást nem keresett, munkát nem kínált senki.

Elkeseredett. Jobb volna eltemetni önmagát valahova, mint így nyomorulttan tengődni.

Az idő már alkonyatra hajlott s csak reggel evett egy keveset a kórházban. Gyötörte az éhség.

Az utcákon sok ember járt. Ingadozó léptekkel haladt ő is közöttük. Egyik oldalról átment a másikra.

Az emberek jobbra-balra lökdösték. Egy asszony úgy hátba lökte, hogy távolgott.

Az éhség réme mindjobban üldözte. Hol vegyen egy darabka kenyeret, amikor egyetlen fillér nélkül áll.

Hol keressen munkát s vajjon adnak-e ilyen beteges kinézésű embernek, amikor vannak elegendő fiatal, erős munkanélküliek.

Rohamosan kezd sötétedni. Az üzleteket becsukják s az egész utcáson egy csemege üzlet van még nyitva.

Megáll a kirakat előtt és bambán bámulja az ingyencéleket. Milyen étvágygerjesztően néz itt ki minden!

A testét, vagy inkább a gyomrát fölígatták a látottak.

Sok pénzbe kerülhetnek ezek az ételek. Nem is szegény emberek eszik ezt, hanem az urak.

Nagy gonddal olvasta el a fölőjük irtárait és a mint így belemertült a szemlélésbe, elfelejtette néhány pillanatra a maga nyomorúságát.

Időközben teljesen kihaltak az utcák. Ment, mendegélt, végre kiért a Duna sorra. Nagyon elfáradt, hát leült a járda szélére. Így maradt sokáig, míg tagjai meg nem gémberedtek. Elgondolkozott élete folyása felett. Hogy tűntek el álmai, az ifjúság éveiben kitűzött cél; a szép remények egész sorozata, mind, mind elmúlt, csak egyedül ő maradt meg, a fellelővárak fizikai romja, a beteg testű és lelkű roskatag ember.

— Ah! . . . — sóhajtott fel nyomorúságában, de gondolatainak folytatását magába rejtette. Már csak egy kívánsága volt: — a halál.

Körütte minden csendes és hideg volt, mint a sírban.

Az éhség és hidegség kirozta.

Egyszerre rendőrk lépteit hallja. Megjött. Felugrott és mint a ki eszt vesztette, elrohant.

A mellékutcákon csavargott egy ideig,

zeti aspirációkkal: nem szabad annak — öntudatosnak, nemzetinek, erőteljesnek lenni, mert valahogy erőre kapna a magyarság és ennek Bécsben nem valami nagyon örülnének; mert ott az a felfogás uralkodik, hogy gyámság alatt kell tartani a magyart, következésképp a jövőendő magyarjait nevelő iskolákat sem szabadithatják fel az osztrák sablon alól.

Választások előszele.

Lapunk február 10-ki számában a fenti cím alatt megjelent közleményre vonatkozólag a következő nyilatkozatot kaptuk:

Tekintetes Szerkesztő ur!

Becses lapjának február 10-ki számában, »Rádi« név alatt és »Választások előszele« címen egy oly tartalmú közlemény jelent meg, melyet a siklósi ellenzéki kör választmánya egyáltalán figyelmen kívül nem hagyhat, miért is tisztelettel néhány megjegyzést bátorkodunk ez ügyre vonatkozólag tenni.

A nevezett cikk célzatosan-e, vagy téves információ alapján jelenlegi képviselőnk — nagyságos Antal Pál ur — nevével kapcsolatosan oly kifejezéseket használ, melyek igen alkalmasak arra, hogy idő előtt a siklósi választókerület független érzelmi polgárai közt elhítsék a viszály magvát s akként a pártot alkalmatlanná tegyék a közelgő választáson kifejtendő akcióra. Mert hát, miként a cikk írója sejtí, fel-felütölte volna fejét nálunk is a különböző pártárgyalatokhoz tartozók serege. Ezt a feltevést cikkírónak tagadjuk és határozottan vissza is utasítjuk, — mert eltekintve, hogy jelenlegi képviselőnk egyik-másik párt-egyén előtt e tárgyban már nyilatkozott — tiszteletlenséget vélné a »siklósi ellenzéki kör« vele szemben elkövetni, ha a képviselői megbízatás lejárta előtt minden érintkezést megszakítana. Különben is a párt szervezése után a képviselő jelölése egy egyetemes pártgyűlés feladata körébe tartozik. A siklósi ellenzéki kör pedig — mikép a múltban, úgy a jelenben is a választók irányítása és vezetésénél meg fogja a maga helyét állani és semmiféle gyanúsítások által magát — befolyásoltatni nem hagyja.

Ezzel midőn a magunk részéről az ügyet befejezettnek nyilvánítjuk, kérjük tekintetes Szerkesztő urat, hogy becses lapjának legközelebbi számában jelen közleményünknek helyet adni sziveskedjék.

Ismét egy hidra jutott. Elmerengve állott a karfához támaszkodva, szemével lebamult a mélybe. Vastag jégpáncél fedte a vizet,

Ha le is ugrik, legfeljebb a lábát törí ki . . .

Tovább szötte gondolatait az életről, a nyomoruságról. Ha valaki most egy tányér levest nyujtana feléje, de meg csókolná a kezét érte . . .

Muzsikaszó ütötte meg a füleit. Valamilyen bálteremből eredtek a hangok.

Milyen jó is lehet azoknak, a kik bálozhatnak, a kiknek urasan folyhat az élet, de ő neki . . .

Kezét ökölbe szoritotta és már-már szitokra nyíltak ajkai, a mikor eszébe jutottak az ujság sorok; annak a bálnak haszna, a melyből jut holnap ő neki is egy darab kenyér.

Csak holnapig kell éheznie és akkor majd ő feléje is nyujtanak egy darab kenyeret, hogy ne haljon meg éhen.

Feltámadt benne az élet ösztöne. Ment tovább. A fürdőviz kifolyásánál alakokat látott. Közibük ment. Látta, hogy amolyan lakás nélküli emberek, a kik ide jönnek éjjelre s itt hálóznak meg a fürdőből kifolyó meleg vízben. Ő is úgy tett, mint a többiek: levetkőzött és bement a vízbe, ott töltötte az éjszakát.

Hazafias tisztelettel maradtunk
Siklós, 1901. február hó 16.

A siklósi Ellenzéki kör választmánya nevében

Igert Ödön

Dr. Vágó Lajos

jegyző s. k.

alelnök s. k.

A fenti nyilatkozathoz csak azt a megjegyzést fűzzük, hogy téved a siklósi ellenzéki kör választmánya, ha azt hiszi, hogy Rádi közleményének éle ellene irányul, mert az nem akart más lenni, mint figyelmeztetés egyesek aknamunkájára, a kik »zavarossá akarnák tenni a tiszta vizet, hogy benne annál könnyebben kihalaszthassák . . . öncéljaikért a mandátumot.« Hogy pedig ezzel nem az Ellenzéki kör választmányára célzott a közlemény írója, bizonyítja az a további megjegyzése, hogy az ilyen önjelöltek talpon fogják találni a siklósi választókerület független választó polgárait, mert »pártunk szervezete el, dolgozik nemcsak Siklóson, hanem egész választókerületünk összes községeiben.«

Hogy Rádi közleménye nem akart gyanúsítás lenni a siklósi Ellenzéki kör ellen, még jobban bizonyítja a lapunk február 17-iki számában szintén tőle megjelent »Siklósi levél«, a melyben arra a hírelesre, hogy Siklóson két Kossuth párti jelölt is fel fog lépni, határozottan annak a meggyőződésének ad kifejezést, hogy »ilyen politikai szerepre a siklósi Ellenzéki kör nem vállalkozik és nem is vállalkozhatik«.

Nem úgy van tehát feltüntetve az Ellenzéki kör, mintha része lenne a konkolyhintésben s a választó közönség egyetértésének megbontásában, hanem ellenkezőleg mint olyan pártszervezet említették, a mely utját fogja állni a visszavonásnak s ezzel annak a veszedelemnek, hogy a függetlenségi tábor megbontása révén politikai ellenfeleink kerekedjenek fölül és két függetlenségi jelölt harcából egy harmadik — a kormánypárti — kerüljön ki diadallal, a mi nem éppen példa nélküli való dolog lenne a választások történetében.

A Pécsi Kath. Kör családi estélye.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1901. febr. 19.

Tegnap tartotta a Pécsi Kath. Kör e farsangban második táncestélyét családi est címen felolvasással, énekekkel, szavalattal, stb. egybekötve.

Mindenekelőtt emlékezzünk meg a műsorról. Egyik pont szebb, érdekesebb, mint a

Reggel aztán tovább rőtta az utcákat, miközben megakadt a szeme egy-egy vonzó kirakaton.

A gyomrában görcsöket érzett. Éhes, nagyon éhes volt. — Egy kávéház mellé ért, meredt szemekkel bámult egy urat, a ki éppen reggelizett. A pincér elpirongatta onnét. Mint a kivert kutya, csendesesen elsompolygott. Érezte, hogy nem illőt cselekedett, de mit tehetett ő arról, hogy az éhes embernek nincs illemtudása.

Végre odaért, a hol kenyeret osztottak. Sok ember volt itt együtt. Mindannyi kiaszott, csontos arcu, sárga bőrrel, mélyen fekvő sovár szemekkel.

Kenyeret vártak. Csupa kenyeret. Mennyi minden rejlett e szóban: kenyér . . . Egy megváltás; egy Messiás ez, a mely megvéd a büntől, megment a kínzó éhségtől.

Kiosztották az első darab kenyeret. A nyál összelutott a szájában a mint megpillantotta.

A rohanó embertömegen át utat tört magának. A kezét messze előre nyujtotta a levegőben.

Rákerült a sor. A mint markába kapta a friss, puha, gőzölgő kenyeret, nem is ment, de rohant ki a tömegeből. A többiek szólították, hogy menjen velük a másik negyedben kalbászért. Nem ment. Megelégszik ő kenyér-

másik s csak kitűnő izlését dicséri az összeállítónak.

A jogászbanda magyar nótákkal kezdte meg a felolvasó estélyt. Eredetiség jellemzi bizonyos mérvben azt a cigányos modort, a melyben játszottak. A hatalmas tapsokra természetesen ujjazott a banda.

Rudnyánszky Gyula lépett ezután a felolvasó asztal elé s »Mese két nőről, meg a harmadikról« címen tartott verses felolvasást s pedig rendkívül érdekes felolvasást. Dorottya és Bella, a régi s a modern nő, a harmadik az igazi, miként írja a következőkben:

Kiváncsiak, minő a harmadik?

A napsugártól a gyöngyharmatig

Adhatnék száz kedves nevet neki,

De értékét csak egy szó hirdeti;

A harmadik: ez a valódi nő,

Aki a férfit boldogítani jó.

A nő, az égi jóssággal teli,

Ki az embert Istenhez emeli;

A nő, az önfeláldozó, a hű,

Az egyszerű, a fenkölt szellemű,

Aki imája fényével mutat

Az utvesztőkben bizt s jó utat;

A nő, a tiszta, bájos, angyali,

Kinek védő szárnyak a karjai,

Ki tűrni tud, szenvedni tud, ha kell;

Ha csüggedőt lát, sohse csügged el,

Hanem az élet csatamezején,

Mikor nincs már segítség, nincs remény,

A sebesültet hű keblére vonja

És csók-itala enyhülés a szomjra;

A nő, az érző, álmódó nemes,

Ki hódolatra holtig érdemes,

Kit vér meg nem ront, meg nem ejt kísértés:

Igen! Az ily nő társadalmi kérdés

S oly fontos társadalmi tényező,

Mint a mezőnek nyáron az eső.

A mig leány: ábrándos szép tavasz,

Virágnító fuvallmon lengedezve;

S ha asszony lesz: a hivatása az,

Hogy az érlelő napsugárt keresse.

Lehetnek balga, félszeg vágyai,

Hanem a végcél nem lehet vitás:

Boldoggá lenni s boldogítani.

Ez a nő földi célja, semmi más.

A nő legyen nő mindenekfelett;

Nő, a mikor sír; nő, mikor nevet;

Nő, ha szeszélyes; nő, ha szenvedélyes,

Hogy hű maradjon női jelleméhez.

Ha látom a nőt mint hőst küzdeni,

Csak szánom őt, csodálni nem tudom;

Lágyhamvu lelke porral lesz teli,

Virágot nem lel az országon;

Ha ujjá tintás, ez nagyobb hiba,

Mint hogyha tű szurkálta össze-vissza;

Mintsem tudós, inkább legyen liba

S inkább tudatlan, mintsem kékharisnya;

Mert a zománcát veszi akkor el,

Ha a szívében nincs álmokra hely.

Hasonló érdekesítő, szellemes, poetikus és csevegő modorban ismertette a két első nőt. Felolvasást tán még soha sem hallgattak

rel is. Jó ez a szegényember gyomrának. — Szerény a szegény ember gyomra, nem kell annak facán pecsenye, sem pezsgó. Megelégszik kenyérrrel meg vízzel.

Nem bírta tovább, nagyot harapott a kenyérből, s hatalmas falatokban csuszott le az édes, drága, jó kenyér. Meg se rágtá, csak úgy nyelte, s milyen menyői élvezetet okozott ez neki.

Ah, ezt az egyetlen gyönyörűséget a gazdagok semmi pénzen sem tudják megvásárolni.

Ezt a gyönyörűséget csak a szegények élvezik.

Mégis milyen jó, hogy azok az ő élvezetük mellett reájuk is gondolnak, nekik is juttatnak az elszórt morzsákból. Mi lett volna annyi sokakból, a kiknek nem volt hova fordulni egy falatka édes kenyérért. — Így gondolkozott, miközben örömeiben feldöntötte a járókelőket, annyira rohant.

Az emberek megbámulták a rongyos alakot, a ki mind a két kezében kenyeret szorongatott.

Hébe-hóba meg-megugrott és kurjongott örömeiben, mintha meghaborodott lett volna. A járókelők megnevettek, de volt, a ki szánakozva mondta utána:

— Szegény pária!

oly feszült figyelemmel, mint Rudnyánszky-t s ez a legjobb kritikája a felolvasásnak. Zúgó tapsvihar jutalmazta a szellemes író, ki valóban élvezetes dolgot nyújtott hallgatóinak.

A harmadik pont énekszám volt. *Schneider* Istvánné énekelt *Kaltnecker* Ilona zongorakísérete mellett. Aletter Vilmos egy *Dalát* énekelt el. Sokszor volt alkalmunk gyönyörködni az ő szép szoprán hangjában, melyet művésziileg tud használni. De tegnap oly bensőséggel, oly mély érzellemmel énekelt — precizitásról s tudásról nem beszélünk, mert ez itt egészen magától értetődik — hogy közönségét, mely csupa fül volt, teljesen elbájolta. És lőn nagy esőnd a teremben s a csöndben *Schneider* né éneke hangzott át a szirén éneke gyanánt. Nem is taps, de tombolás zúgott fel, mire egy két magyar nőt énekelt el szívéhez szólóan, magyaros felolvasásban s a frenetikus taps újra felzúgott. Kénytelen volt ujrázni. Ekkor egy *Toszt* dalt énekelt ugyanoly művészettel, ugyanoly érzéssel. Percekig tapsolt ekkor a publikum a mi büszkeségünknek, a mi gyönyörűszavu énekesnőnknek. A tapsok természetesen *Kaltnecker* Ilonkának is szóltak, a ki a diskrét kíséretben is kiváló zenei tudást árult el. Finom felolvasás s kifogástalan kivitel jellemzi az ő zongorajátékát.

Majd *Szohner* Olga, a nagyváradi színbáz művésznője, a pécsi publikum kedvence szavalt a Kiss Józseftől a *Rab* asszonyt. Előkelő szaváló ő s rendkívül értelmes. A művészet mintegy második természete. Tegnap is nagy sikert aratott. Tapsal fogadták s óriási tapsorkán jutalmazta szavalatát.

Végül *Pete* Lajos, az ismert nevű magyar dalköltő ült zongora mellé s magyar nótákat játszott. Saját nótáit is játszotta.

Istenadta talentum, igazi magyar talentum, magyar zseni. Annyi magyaros zamat ömlik el nótáin s oly fülbemászóak, annyira tetszetősek, hogy élvezettel, hogy igazi gyönyörrel hallgatja az ember az ő nótáit, melyek eredeti fordulatokkal, egészséges zenei gondolatokkal vannak tele. Melodikus mind és — a mi fő — természetes, nem erőszakolt. A lelkéből, magyaros, érző lelkéből pattantak ki e dalok, melyek beleférkőznek az ember szívébe s ott visszhangzanak a szív, az érzések hurjain. No és az a modor, a melylyel előadta azokat a nótákat. Gyönyörű, elragadó! Nem temeti el futamokba a főgondolatot, hanem az a kíséretből kidomborodik, az uralja az egész előadást. Rengeteg módon megtapsolták s több ízben kellett visszaülnie a zongorához. A hallgatóság nem akart tőle megválni.

A műsor után félóra szünet volt s ezalatt rendbehozták a termet. Majd egy ropogós csárdással megkezdődött a tánc. Csárdást csak lehetett táncolni, de körtáncokat képtelenség volt. Minden lépésnél meg kellett állani. Annyian az idej farsangban egy mulatságon egyszerre még sehol sem voltak, mint tegnap. Annyi sok szép lány, fiatal asszony s jó gardédam volt a teremben, hogy mozogni is alig lehetett. Mindenesetre igen mozgalmas s változatos volt a zsbongó kép.

S a jókedv is megvolt. Az a nagy publikum, mely zsufolásig megtöltötte a tánctermet, kedélyes volt s fesztelen. Az a körülmény, hogy csak minden percben egy lépést lehetett tenni tárc közben, a fiatalság kedvét és buzgalmát egy cseppet sem lohasztotta le. Egy egy táncot többször megújráztak s *Rác* Guszti, mert ő buzta, mint a kath. körben mindig, szorgalmas is volt.

Az első négyest két kolonban mintegy száznegyven pár járta, azaz inkább csak márkizta, mert a párok oly szorosan egymás mellett álltak, hogy a hölgyek és a férfiak külön külön sorban álltak mintegy; egymás mellett nem fértek el.

A jelenvolt hölgyek névsorát a következőkben adjuk: *Koharits* Mariska, *Koszter* nőv., *Marossy* nőv., *Marossy* Lórika, *Ruska* Elza, *Neuber* nőv., *Mülherr* nőv., *Marschal* N., *Rihmer* Margit, *Tomanek* nőv., *Mestrics* Irén, *Orf*

Paula, *Mazaly* Etelka, *Papp* Gyuláné, *Horváth* Antalné, *Putzer* Antalné, *Putzer* Margit, *Sosto* Margit, *Doma* Oktavia, *Doma* Jánosné, *Folly* nőv., *Varga* nőv., *Zsiga* Gizella, *Birisich* Irén, *Holics* Lulu, *Girardi* nőv., *Böc* Böske, *Szmodich* Gizi, *Breining* Olga, *Razgha* Ilona, *Reischl* Heda, *Eibach* Mariska, *Musszong* Józsa, *Ehn* Mili, *Egedy* Ilona, *Tallián* nőv., *Schneider* Ilona, *Dvorszky* Paula, *Kapocffy* Irma, *Szigelhy* Margit, *Bayerle* Irén, *Radocsay* Eta, *Devay* Ilonka, *Trixler* nőv., *Haffner* nőv., *Schmidt* Giza, *Labrencz* Aranka, *Fodor* Janka, *Gebhardt* N., *Evidogh* Gizella, *Klimo* nőv., *Hikker* Irén, *Krausz* Stefi, *Beretvás* nőv., *Strohmeyer* N., *Duka* Mileva, *Bachmeyer* Aranka, *Hebrang* Mici, *Lakits* Emma, *Csathó* Riza, *May* Irén, *Kereky* Margit, *Kopp* Irma, *Reichardt*sberg Ilonka, *Jankovich* J.-né, *Aronffy* Riza, *Piacsek* Virgilné, *Oberhammer* Antalné, *Sey* Nelli, *Bary* Józsefné, *Jánossy* Béláné, *Hegedüs* Imréné, *Kindl* Józsefné, *Müller* nőv., *Lucs* nőv., *Lakits* Margit, *Taizs* Józsefné, *Schneider* Istvánné, *Zsolnay* Terka, *Jobst* Lászlóné, *Czupy* N.-né, özv. *Teleky* Mihályné, *Opris* Angela, *Scholtz* Antalné, *Sörös* Ilonka, *Bergmann* Böske, özv. *Lerch* Ágostonné, *Opris* Péterné, *Fektér* Ferencné, *Reisch* Jánosné, *Schultz* Mártha, *Jiratko* Albinné, *Angster* nőv., *Csathó* N.-né, *Vasváry* Dóra, *Kaltnecker* Ilonka, *Trixler* nőv., *Lechner* Paula, *Zsille* Zsigmondné, *Végh* nővérek, *Kaiser* Annika, *Germann* Ilus, *Szieberth* Mariska, *Peisek* Lyubica, *Holicsné*, *Zsiga* Lászlóné, *Szohner* Olga, dr. *Bahula* Józsefné, *Egry* Béláné, *Folc* Elvira, dr. *Parragh* Antalné, *Vasváry* Flóra, *Schultz* Antalné, *Bodó* Aladárné, *Eizer* Jánosné, *Hamory* Béláné, *Szommer* N. né, *Bezerédy* Ernőné, *Hanuy* nővérek, *Eisenhut* N.-né, *Marossy* Ignacné, *Borsy* Györgyné.

A farsang utóján még egyszer összeverődött a publikum, ott volt, a ki tehette, hogy jól kimulassa magát — s ezt megtalálta mindenki. Nagyon jól mulatott mindenki s a táncmulatság fényesen sikerült. A táncestély természetesen virradatig tartott.

Hogy ez a második táncmulatság ilyen pompásan sikerült, hogy nemcsak kitűnően mulattak, hanem a magas igényeket teljesen kielégítő felolvasás programjának minden egyes pontja előkelő szellemi élvezetet is nyújtott, egyszóval a tegnapi táncestély sikeréből az oroszlánrész *Bitter* Illés, főgimnáziumi tanárt, a kör titkárát illeti, a ki odaadó ügybuzsággal, fáradhatlan leleményességgel s kiváló szakértelemmel, műzléssel fáradozott ezen táncestély sikerén.

H i r e k.

Pécs, 1901. február 19.

Befordulás a bőjtbe.

Mint röpke sohajtás, úgy tűnt el a rövid farsang. A báli tudósítónknak az idén nem valami nagyon kellett magát megerőltetni, mert az idén röppent ki először a szálló ige, mely a »Bálok csődje« jelisével talán a bálok kiirtására törekszik és besorozza majd a jövő krónikása az alá a rovat alá, ahol a »robot«-ról van szó.

De hát nem is lehet másképpen. Megrokkant fiataljaink, akik ha éjfélt után három óráig elbirják a mulatást: lángbaborult szemmel tenéregnek másnap, akkorát ásitoznak, mint egy kotrógép és háromszor huszonnégy órán keresztül semmi hasznukat se lehet venni. Bizony ezek nem hogy a farsangot végigmulatnák, de még a hagyományos háromnapokat sem tudják megszentelni, mint ahogy az írva vagyon.

A jó falusiak bezzeg lelkiismeretesebben veszik a dolgot. Három héttel előbb tudja az egész falu, hogy kinél lesz az idén »ivó.« Nem kell hozzá semmi különösebb teketória, se padlóviasz, se villamos csillár. A szobákból kirakják a butort s a nagyobbikból lesz tanc-

terem, a kisebbikből az öregek mulatója. Jut egy párra huszonöt négyzet centiméternyi hely s füst, gőz, pára három cséplőgépre való. Azért mégis nagyszerűen mulatnak ők ott. Egész árkokat rugdosnak a szoba földjébe, a nagy bubost beverik, az ablakokat kiverik, még a mestergerendát is megropogtatják: olyan veszekedett jó kedve van mindenkinek.

Nekünk, városiaknak a mulatáshoz sem kedvünk, sem szakértelmünk. Ha kire éppen rásóznak egy báljegyvet, elmegy rá nagy kelletlenül. Leszántogat három fordulót amugy Isten kegyelméből, többet ne is kívánjon tőle azután senki. Odaáll a terem közepére keresztbefont karral s gyökeret ereszt a parkettbe, ő tőle ugyan rízáhatja Guszti a szárazfáját virradtig. Valahol még hajnalban bevág egy korhelylevest a tisztesség okáért s ezzel a far-ang be van fejezve.

A szegény ábrándos kis Dudusok és Mucusok, akik a jó ég tudja, mióta számlálják a napokat e nevezetes estéig: szomorú csalódásokat visznek haza szívéükben. Puha ágyacskájukba dőlve, irigykedve gondolnak szokra a gyönyörű szép történetekre, amelyeket az édes mama olykor-olykor a régi farsang-három napokról regél. Mit ér a száz koronás belépő, a csinos táncrend, vagy az, hogy a jelenvoltakat másnap kiteszik az ujságba, mit ér mindez, ha mulatság nincsen? Két nap múlva még az emléket is ellefejtji az ember, ha ugyan az influenza nem juttatja eszébe.

Holnap már itt a bőjt. A hétköznapok keserves igája vár mindannyiunkat s aki sohasem is dalolt, sohasem is táncolt, annak is léssen sirása, jajgatása és togak csikorgatása.

Március 15.

A jövő hónap közepén nemzetszinű napunk lesz: március 15-dike, a magyar haza nemzeti nagy ünnepe. Igen, nemzeti ünnepe ez a magyarnak, hiába akarták helyette a kormánypárti április 11-ikét ráerőszakolni a nemzetre, hiszen mindinkább átmege a köztudatba, hogy a márciusi nap ünneplésével szabadságszeretetünkről független törekvéseinkről teszünk fényes tanuságot.

Pécs város hazafias közönsége mindig nagy lelkesedéssel ünnepelte meg ezt a napot, amely a dicsősőség aranyszíneivel tündökölt felénk a multból. Nem is lehet az másként, mert voltaképen nem más nekünk a márciusi nap emléke, mint egy hatalmas drágakő: mennél többször foglalkozunk vele, mennél jobban ünnepeljük: sugárzása nő, mint a gyémánté s értékében is emelkedik.

A város közönsége tudja ezt, s a polgárság már is készülődik a fényes ünnepre, hogy szokásos ünnepségével ismét emlékezetes ünnepnapot üljön, mi ezennel az igaz magyar hazafiság nevében kérjük az összes egyesületeket, köröket, iskolákat, intézeteket és társaságokat, hogy e nagy napot eszidén is méltóan mindenütt megünnepelvé, minket az előkészületekről rendre értesítsenek, hogy hasábjainkon minden mozzanatról méltóan megemlékezhessünk.

Hadd lássák mindenütt, hogy Pécs város nagy közönsége mint tud lelkesülni az országőrző, nemzetmegtartó nagy eszméért.

Napirend 1901. február 20-án.

Naptár: szerda, febr. 20. — Róm.-kath.: Hamvazó szerda. — Prot.: Aladár. — Görög-kel. (febr. 7.) Lukács. — Zsidó: Adar 1. — Nap két 6 óra 42 perckor; nyugszik 5 óra 14 perckor. — Hold két 6 óra 55 perckor reggel; nyugszik 7 óra 23 perckor este. Időjelzés: a központi meteorologiai intézet jelzése szerint: fagy és helyenkint csapadék várható. Katonai utóállítás a Scholz-sörházban d. e. 9 órakor.

Hering-lakoma a Hétfejedelemben 8 órakor. Színház: »Szultán«, operett.

— (Körmenet.) A belvárosi templomban vasárnap kezdődött farsangvégi ajtatosságot ma délután öt órakor körmenettel

fejleszték be. A *Magenheim* József apátplebános vezetése alatt tartott körmenet a templomból kiindulva — az 52 ik gyalogezred zenekarának hangjai mellett — megkerülte a Szentháromság szobrot és úgy tért vissza a templomba. Az ajtatosság alkalmából az egész Széchenyi-tér tele volt néppel s a hívek így bucsuztak el a farsangtól, mely után hamvazó szerdával holnap ránk köszönt a bőjt.

— **(A főispán hazaérkezése.)**

Eddigi intézkedések szerint, br. *Fejérváry* Imre főispán a folyó hetet lábadozó édesatyjának betegágyánál tölti s szombaton, legkésőbb vasárnap tér baza Pécsre.

— **(Szabályrendelet a temetőről.)** A temetőszabályrendeletet tegnap dél után 3 órakor a polgármesteri helyiségben tartott értekezleten kezdtek tárgyalni. Az értekezleten *Majorossy* Imre polgármester elnökölt s a tanácsstagok vettek részt rajta. A szabályrendeletnek csak felerészét tárgyalták le s a folytatolagos tárgyalást folyó hó huszonegyedikének (csütörtök) délután 3 órájára tűzték ki.

— **(Jelentés a vizről.)** A Tettyei forrás vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: A vizek tele vannak; a tettyei forrás vizszolgáltató képessége folyó hó 19-én reggel 2140 köbméter.

— **(Hivatalvizsgálat.)** *Tormay* Károly alispán tegnap délelőtt hivatalvizsgálatot tartott a szentlőrinci járási főszolgabírói hivatalban, hol mindent a legnagyobb rendben találva, az esti vonattal hazatért Pécsre.

— **(Utóállítás.)** A vármegyei katonai vegyes utóállító bizottság, holnap, folyó febr. hó huszadikán reggeli nyolc órakor utóállítást tart a Scholz-féle sörházban, mely alkalommal a múlt évi fősorozást és az eddigi utóállításokat elmulasztott hadkötelesek kerülnek mérték alá. A holnapi lesz az ezerkilencszázegyedik évi fősorozást megelőző utolsó utóállítás.

— **(Bimbóhullás.)** *Fridrik* Rózsika, elsőéves tanítójelölt, a „Mi Asszonyunk”-ról nevezett zárdában lakó növendéke, ma reggel életének tizenötödik évében meghalt. Az ifju halottat holnap (szerdán) 4 órakor temetik a zárdából a budaikülvárosi temetőben. Lelkiüdvéért az engesztelőmisét ugyancsak holnap délelőtt 9 órakor tartják az apácák templomában. Halálát szülei, *Fridrik* Ernő és neje *Hönig* Lujza, hét testvére és a rokonság siratják.

— **(Egyleti közgyűlés.)** A budai külvárosi kath. kör. vasárnap, folyó hó huszonegyedikén délután félnégy órakor közgyűlést tart. A közgyűlésen választanak elnököt a távozó *Heckenberger* Konrád helyett s mint értesülünk, az elnök *Kiss* Rezső segédlelkész lesz.

— **(A farsangi háromnapok esküvői.)** Így farsang végén sietni szoktak a házasulandók, hogy még a farsang utolsó napjai alatt bevezhessenek a házasság boldog révébe. A mostani farsangi háromnapok alatt is siettek bizony, mert ugyancsak szép számmal volt három nap alatt esküvő. Vasárnap egy, tegnap nyolc, ma pedig öt, tehát összesen tizenegy házasság kötött a farsangi háromnapok alatt a pécsi állami anyakönyvvezető előtt.

— **(Holttest az országúton.)** Mint értesülünk Lapáncsa község közelében,

az országúton arra járó emberek egy körülbelül ötven éves asszony hulláját találták meg, melyet agnoszkálás végett beszállítottak a községbe, hol sikerült megállapítani, hogy az illető *Kunc* Ágnes, egy öreg koldusasszony, ki a maga falujában iszákosságáról volt híres. Mint a megejtett orvosi boncvizsgálat kiderítette, az öreg koldusasszony halálát szívszékhűdés okozta.

— **(A Dunaföldvári Szőlőtermelők Szövetkezete)** nagy borversenyt rendezett Dunaföldváron. A versenyen kilencvenhét bortermelő szerepelt. Különösen föltűntek a rizlingi és zöld szilvási borok magas szesztartalmukkal. A borok fölött három tagu bizottság ítélkezett és első elismeréssel a következő hat bortermelőt tüntette ki: *Hahn* Gyulát, *Rotter* Lajost, dr. *Pálföldi* Lajost, *Staubert* Sándort, *Kell* Mátyást és *Székelyi* Bélát.

— **(A honvéd póttartalékos ujoncok öröme.)** A honvéd póttartalékos ujoncok részére örömhirt jelenthetünk. A tartalékos ujoncok ugyanis most már az előző években tapasztaltakhoz képest egyre nyugtalankodnak, hogy eddig a behívókat nem kapták meg, holott a hatheti kiképzésre szóló behívó jegyeket az előző években ez időtájtiban szokták kiküldeni a katonáktól. Ezuttal azonban egyelőre nyugodtak lehetnek a tartalékosok, hamarosan nem hívják be, mert a honvédelmi miniszter legújabb rendeletével a behívás idejét megváltoztatta. A rendelet szerint ugyanis a honvéd gyalogezredek póttartalékosai 8 heti katonai kiképzés végett, az eddigi eljárástól eltérőleg, a folyó évben és további rendelkezésig jövőre is nem március hóban, hanem október 6-án hivatnak be. És pedig első sorban mindig a régiek és csak azután az ifjabb évfolyamok. Legjobbban jártak az új intézkedés folytán azok az 1893., 1892., 1891., 1890. és 1889. évi sorshuzású póttartalékosok, akik még kiképezve nincsenek, mert ezek — mivel már nem fegyvergyakorlat kötelezettek — kiképzésre sem lesznek behíva. A honvéd póttartalékos tanítók és tanároknak a rendelet nem vonatkozik, mert ők ezután is az iskolai szünetidő alatt kerülnek kiképzés alá. Azon altisztek egy részének pedig, kik rendes körülmények közt a folyó évi fegyvergyakorlat után hazamennének, a póttartalékosok kiképzése végett két hónapi időtartamra vissza kell maradniuk.

— **(A belső somogyi ev. refm. egyházmegye)** március 5-én Csurgón közgyűlést tart, melyen az ujonnan választott tisztviselőket *Nagy* Lajos esperes, *Kubin* Sándor kaposvári főügyész, *Sárközy* György barcsi szolgabíró v. tanácsbírákat és dr. *Héjjás* Imre v. aljegyzőt iktatják be hivatalaikba a szokásos eskü letétele mellett. *Nagy* Lajos esperesi székfoglaló beszédet mond ez alkalommal, melyet érdekléssel vár a dunántúli reform. közönség. Ezenkívül néhány folyó ügyet is tárgyalnak még.

— **(Szomorú állapotok.)** Szerencse, hogy nem speciel a mi városunkról, nem Baranyavármegyéről van ez alatt a gyászos cím alatt szó, mely azonban bátran ráillik országunk néhány részének községre, hol a tél a maga kéllehetlen mivoltában, győtrő fagygyal, kínos éhséggel fenyegeti az embereket a munkahiány miatt. Nem rég említettük,

hogy a munkanélküliekről beérkezett statisztikai adatok tekintélyes számától megdöbbenve, a m. kir. belügyminiszter rendeletet bocsajtott ki arra nézve, hogy a különböző hatóságok, közmunkáik teljesítésére lehetőleg a munkanélküliek sorából szedjék munkaerőiket. Felteesszük, hogy a hatóságok eleget tesznek a miniszter eme rendeletének, mely a múlt hónapban szinte elkésettnek látszott már — de melyet az idő viszontagságai a maguk hideg, zord időjárásával ismét fontossá tettek. Mindazonáltal ez a rendelet nem nyújt elég biztosítékot a vidéki községi lakosság anyagi helyzetének javítására, nem pedig azért, mert a lakosság nyomorának, sanyaru helyzetének alapját nem csupán a munkanélküliség okozza, mert nem csupán az éjti gondba a falusi házikók lakóit, hogy nem kereshetnek napszámot, mert vannak bizony gazdálkodó emberek, kik jobban bünakbáratnak hajtják fejüket, mint a városban lézengő munkátlanok, kik, ha mással nem, hát télviz idején favágással kereshetik kenyereket. A falubeli gazdák azonban sokkal rosszabb helyzetben vannak. Kerestük semmi sincs, az elmúlt év hol jobb, hol rosszabb terméséből kell élőködniük, az adóprés azonban — mely nincs tekintettel a tél amugy is keserves állapotaira — egyre működik, s oly erélylyel, hogy számos vidék gazdái — helyenként bizony a baranyamegyeiek is — kénytelenek már most betakarított termésüket, jószágukat eladni, csak azért, hogy legalább kicsiny házikóikat ne árverezzék el fejeik fölött. S mindezek elmondására a m. kir. belügyminiszternek egy újabb, bár már más formában kiadott rendelete ad okot, mely rendelet szerint a belügyminiszter szigorúan utasítja a hatóságokat, hogy összeírva pontosan a munkanélküliek és netán szegénységben levők számát, a községekben és a különböző járasok területén szükségessé vált közmunkák teljesítésére ezekből vegyék a munkaerőt. Mindenesetre szép ez a rendelet, de falusi családjaink nem vágyódnak arra, hogy pénzt, sok pénzt keressenek, hanem inkább azért könyörögnek, hogy meglevő szerzeményeiket csendesen, ha szegényesen is elfogyaszthassák. Azért tán inkább jó lenne, ha a belügyminiszterrel egyetértőleg azt rendelné a pénzügyminiszter, hogy a téli időben szüneteljen egy kis az adóbehajtás szigora, hadd jusson a különbnél-különb jószívű rendeletekkel agyonsegített nép lélekzetéhez, az illetékes pénzügyigazgatóságok vezetői pedig, a megyei közigazgatási bizottságok üléssein kevesebb büszkeséggel jelentsék, hogy pompásan folyik be az adó!

— **(Elmebeteg gazda.)** *Imreh* János egyik szomszéd községbeli lakos, ki már huzamosabb idő óta csendes elmezavarban szenved, tegnap felriasztotta csendjéből a községet. Baltát fogott s kirohanva az utcára, mindenkit agyonveréssel fenyegetett úgy, hogy a községbeli hatóság embereit kellett a gazda megfélemezésére igénybe venni. Az elmebeteg embernek kórházba szállíttatása iránt megtették a szükséges intézkedéseket.

— **(Tolnavármegye népessége.)** Tolnavármegye lakossága 1901 január 1-én 255268, a míg 1890 ben 251871 lélek volt. A tíz esztendei emelkedés tehát nem több, mint 3427 lélek, vagyis körülbelül 1.36%. A hanyatlás és pusztulás sajnálatos és megdöbbenítő képét mutatják ezek a számok. Ha figyelembe vesszük, hogy rendes viszonyok között a vidéki népesség emelkedése 8—10% elsomorító jelenségét látjuk e számokban annak, hogy Tolnavármegye az elmúlt évtized sok gazdasági baját, válságát keservesen megsínylette. Akárhány népes községben sokan vándorbotot voltak kénytelenek fogni s megélhetés nehézsége miatt.

— **(Sok hű-hó semmiért.)** Ma reggel azzal a rémhirrel sietett valaki a rendőrségre, hogy a kigyó-utca egyik nyilvános házában egy embert agyonverték. *Sárkány* Ármán dr. kapitány és *Rangha* János rendőr-mester ki is mentek a helyszínére, azonban emberölés helyett csak csendháborítást és utcai botrányt konstatálhattak. Ugyanis a Vankovics-féle házból elbocsájtott *Kirschner* Károly házi-szolga beverte a ház összes ablakait, mire az új házi-szolga, *Nyul* István nekiesett és felpofozta. Ez volt az egész esemény, a mit furcsa módon emberöléssé fújt fel a kósza hír, a míg Pécs legsötétebb utcájába a rendőrség eljutott.

— **(Beleesett a Balokányiba.)** *Éhmen* Teréz, újbányai születésű fiatal cseléd-leány vizért ment reggel a Balokányi-tóhoz. A tó jegén ezután elkezdett csuszkálni s a jég megroppanván alatta, a leány derékig zuhant bele a hideg vízbe. Szerencsére az arra járók hamarosan kimentették s így a hideg fürdő okozta borzongáson és ijedségen kívül más baja nem is lett.

— **(Elveszett ékszerek.)** A rendőrségnél ma nagy kárról tett egy uriember jelentést. Elveszett ugyanis egy arany karkötője, ametiszt kövekkel kirakva, egy brochetűje, egy arany láncza zsuzsukkal és az arany jeggyűrűje. Az elveszett ékszereket a legnagyobb valószínűség szerint ellopta valaki; de hogy ki, még nem tudják.

— **(Erőszakos koldusok.)** Ma egy polgári rendőr három csavargót ért tilos koldulásra. Be akarta őket kísélni a városházára, de azok ellenálltak és megtámadták. Kettő meg is ugrott közülök s csak a harmadikat kísérhette be. A másik kettőt később két rendőr fogta el s most mindahárman a börtönben ülnek.

— **(Elcserélt orvosságok.)** O Dombóvárótt *Szigeti* Kálmán, vasuti mozdonyvezető neje gyermekágyba esvén, orvosi segílyre volt szüksége. Az orvos rendelt is neki többféle orvosságot, köztük egyet külső, egyet belső használatra. Azonban a gyógyszerertárban a rendelvényeket elkészítő gyógyszerészszegéd az üvegek feliratát véletlenül elcserélte s, a külsőleg használandó orvosságra ragasztotta a »belső« használatra szóló felirást s a másikra is így megfordítva. A betegnek természetes a felírás szerint adták be az orvosságot s az pár napra meghalt. A kezelőorvos szerint ugyan az orvosságok elcserélése nem okozta a halált, a beteg hozzátartozói mégis feljelentették az esetet a bíróságnál, hol most folyik a vizsgálat az elcserélt orvosságok ügyében.

— **(Vásárok.)** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter megengedte, hogy a Somogy vármegye területéhez tartozó *Kercseliget* községben a f. évi március hó 24-ére eső országos vásárt ez évben kivételesen f. évi március hó 27-én tartsák meg. Ugyancsak megengedte a miniszter, hogy a Baranya vármegye területéhez tartozó *Göröcsöny* községben a f. évi február hó 24-ére eső országos vásár ez évben kivételesen f. évi február hó 25-én tartsák meg.

— **(A szerelem áldozata.)** Bár azt jósolták a szombaton magát mellbe lött *Bantler* János, felső kereskedelmi iskolai tanuló, hogy megmenekül a haláltól: ez a

jóslat nem vált be. Mint halljuk ugyanis, a szerelmi bánatában öngyilkossá lett ifju ma délelőtt feltizenkét órakor meghalt. Temetése csütörtökön délután lesz a városi közkörházból. Sajnálattal irunk meg minden ily hirt, mely egy eltévedt ember önokozta haláláról szól, de kétszeresen tájadalmas a jelen eset, midőn annyi szép reményekre jogosító ifju, ki az életet még éppen nem ismerte, azt könnyelműleg dobja el magától, keserves csalódásba ejtve mindazokat, kik tehetségeit ismerve szép jövőt jósoltak neki. *Bantler* János alelnöke volt a f. kereskedelmi iskola önképző körének, szorgalmas és szép tehetségű művelője a szépirodalomnak. Kik lyrai hagulattal telt műveit olvasták, biztosan hitték, hogy kifelődve számottevő szerephez jut a szépirodalom művelői közt, most vége a reménynek. Adja meg neki a sir az ohajtott nyugalmat.

— **(Elhunyt törvényhatósági tisztviselők jogosan felvett illetményei.)** Egyik vármegye törvényhatósági bizottságának határozatával szemben kimondotta nemrég a közigazgatási bíróság, hogy az előleges részletekben kiszolgáltatandó s a törvényhatósági tisztviselők által felvett fizetés és lakbérilletmény az illető tisztviselő hagyatékából vagy pedig jogutódjától vissza nem követelhető, mert ezt semmiféle törvény el nem rendelé. Annál kevésbé vonható be az elhalt tisztviselőnek a meg nem szolgált időre járó illetményrészlete, valamint a személyes tartozását képező fizetéselőleg a fennálló rendeletek s jogszokás alapján az elhunyt nejét, gyermekeit vagy szüleit megillető temetési negyedből, mert ez a temetési negyed nem az elhunyt hátrahagyott vagyona, amelyből tartozása behajtható lenne, hanem a hátrahagyott jogosított családtagoknak a köteles gyógyítási, ápolási és temetési költségek megtérítéseül kiszolgáltatandó illetmény.

— **(Tolvaj rendőr.)** Kölesden, mint bennünket értesitene, *Döbröcönyi* József községi rendőr hatvankét koronát lopott ki *Grünwald* Gyula adóügyi jegyző pénzesfiókjából. A lopásra Grünwald maga jött rá, a mint reggel a hivatalba jött, pénzesfiókját nyitva találta, a melyből a benne volt hatvankét korona hiányzott. A gyanu mindjárt Döbröcönyire irányult, mert Grünwald már többször apró lopásokon rajtaérte, de sajnálta őt feljelenteni. Most a csendőrség kinyomozta, hogy a tolvaj tényleg ő volt. Döbröcönyi ugyan tagadja tettet, de a bizonyítékok ellene vallanak.

— **(Meggzőkött anyós.)** Ez sem tartozik a hétköznapi dolgok közé, mert bár mindenféle fajta szökésekről hallottunk már, az anyósok szökése még eddig igen kiaknázatlan talaj. A napokban az egyik szomszédos községben történt, hogy *Milevics* Sztevo odaváló lakos panaszt emelt a községi előljárásnál, hogy a vele közös háztartásban élt anyósa meggzőkött. A vök szokásos szeretetreméltóságával hozzátette, hogy az anyós szökése nem volna a legnagyobb baj, de az már öreg hiba, hogy az anyós magával vitte a vő tulajdonát képező fehérmű nagy részét s a leányának hozományul adott kézpénzből is elvitt harminc koronát. A meglépett anyós ellen megindították a nyomozást.

— **(Fényképészeti műterem.)** *Marton* István helybeli fényképész ez uton is

értesíti a tisztelt közönséget, hogy helyben a Ferenciek utcája 21. sz. házában fényképészeti műtermet rendezett be, hol tartós és precíz kiállítású fényképeket a legolcsóbb áron készít. Csoportképek árai megegyezés szerint. *Marton* kívánatra a megrendelő lakásán is eszközöl fényképfelvételeket. Az általa készített remek kivitelű arcképes levelezőlapok különösen megérdemlik a nagyközönség érdeklődését, melyeket úgy fénykép, mint felvétel után olcsó áron készít.

— **(Napfényre került régi bűn.)** *Grün* Dávid, ozorai kereskedő raktárából még a múltévben százhuszonnégy korona értékű különféle rőfősportékát loptak el. Akkoriban hasztalan kutatták a tolvajokat, míg most, majdnem egy évvel a lopás után, véletlenül megkerültek a tolvajok. *Grün* Dávid ugyanis a napokban *Farkas* György, ozorai lakos feleségén egy ujdonatuj ruhát látott, melynek szövete igen ismerősnek tűnt fel neki. Csakhamar rá is jött, hogy ez is a tavaly ellopott árukból való. Ennek folytán jelentést tett a csendőrségnél. A csendőrség aztán kinyomozta, hogy ez a szövet tényleg *Grün* Dávid raktárából származik. *Farkas* Györgynél azonban még találtak más kész ujrufelét, a mely mind a lopott árukból készült. *Farkas* György be is ismerte, hogy a múlt évben elkövetett lopásnak ő a tettese. El is beszélt, hogy azt *Rajna* József nevű társával követte el. Mindkettőnek a felesége is tudott a portéka származásáról. *Rajna* Józsefet a csendőrség nem hallgathatta ki, mert az időközben Budapestre költözött.

— **(Hering-lakoma.)** *Dollinger* András, a »Hétfejedlem« vendéglőse, holnap, hamvazószerdán, nagy heringlakomát rendez a saját helyiségében, a mikor is minden vendégnek egy idomított hering díjtalanul áll rendelkezésére. Belépti-díj nincsen.

— **(Mén-felülvizsgálat.)** Az elmúlt ősszel tartott ménvizsgálatok alkalmával hozott határozatok ellen beadott fellebezések folytán, a megyei ménfelülvizsgáló bizottság folyó február hó huszonegyedikén (csütörtökön) délelőtt kilenc órakor ménfelülvizsgálatot tart *Tormay* Károly alispán elnöklété alatt. A bizottság tagjaiul meghivattak: *Jeszenszky* Ferenc országgy. képviselő, mint a lótenyésztési bizottság elnöke, a nagyatádi méntelep-osztály parancsnoksága, *Miksik* Ákos m. kir. törvényhatósági állatorvos, *Mándy* Samu és *Orsságh* Lajos lótenyésztési bizottsági tagok.

— **(Katonaszökevények.)** *Jahn* Boldizsár mucsii illetőségű, 1891-ben a 44. ezredhez besorozott tartalékos gyalogos, 1896 óta mint csavargó van előjegyzésben. 1896., 1898. és 1900. években fegyvergyakorlaton kellett volna résztvennie, de nem volt feltalálható. *Farkas* István döbröközi és *Tóth* József szakcsi illetőségű 1876-ban besorozott 44. ezredbeli tartalékos gyalogosok, 1875-ben fegyvergyakorlatról elmaradtak s azóta eltűntek. Ezek a katonaszökevények feltalálás esetén átadandók a legközelebbi katonai hatóságnak. Azonkívül ismeretlen helyen tartózkodnak *Dobos* József 1874-ben Szakcsón született, 1890. évben mint póttartalékos besorozott kovácslegény, a ki kiképezetetésre nem vonult be. Az illető legutóbb Szlavoniában egy vasutnál volt alkalmazva. Továbbá *Csizmadia* Mihály 1877-ben Gyulajovancán született, 1900. évben besoroztatott póttartalékos, hentes a ki valamit tud róluk, jelentse a dombóvári szolgabíróságnál.

— **(Tűz.)** Mohácson éjjél táján özv. *Steiner* Adolfnének *Preiszingner* N. esztergályosmester által lakott házában nádteteje, — a padláson volt ingóságokkal a tűz martaléka lett. A tűzoltók elég gyorsan jelentek meg a vész színhelyén és lokalizálták a tüzet. A kár az épületben 420, ingóságokban 63 korona.

Semmi sem volt biztosítva. A tűz keletkezésének okára nézve a csendőrség által teljesített nyomozás kiderítette, hogy a ház kéményének jobb oldalán egérlyuk volt s a takaréktűzhely csöve éppen a lyukhoz vezetvén, a csőből tűzszikra hatolt át a lyukon s a kémény mellett fekvő forgácsot meggyújtotta; ettől gyuladt aztán ki a ház nádteteje.

— **(Veszélyes fenyegetés.)** Pancsics János és Balogh József, a mohácsi szigeten lakó legényemberek egymás haragosai. Ennek a haragnak Pancsics a minap ijesztő módon adott kifejezést. Ő ugyanis Balog lakásához közel egy fatörzs mögé állva megleste Balognak — ki egyik szomszédjánál látogatásban volt — hazajövetelét. Midőn aztán Balog csakugyan lakása felé ment, Pancsics e szavak kíséretében: „Most meghalsz kufva” ráfogta vadászfegyverét. Balog segítségért kiáltva, gyorsan egy közel fekvő szállásba menekült. Mintegy negyedóra múlva Pancsics harmad magával — Kovács István és Alabert János kíséretében — azon szállás ablaka elé jött, a hova Balog menekült és azzal fenyegette a bennlevőket, hogy belő az ablakon. Erre kijött a szállás gazdája, kinek sikerült a garázdálkodót és társait elzavarni. A csendőrség a nyomozás megejtése után följelentette az ügyet a kir. ügyészségnek.

— **(Kettő közül a harmadik.)** Kis Kocsis Vince, kőkényi lakos már huzamosabb idő előtt panaszt emelt a községi elöljáróságnál, hogy szobájából valaki ezüst zsebóráját, egy kést és körülbelül tizenöt korona aprópénzt ellopott, egyszersmind ama gyanúját is kifejezte, hogy a lopást vagy kocsisa, vagy pedig egyik nőcselédje követte el. A gyanu alapján a hatóság emberei ez irányban indították meg a nyomozást, mely azonban nem vezetett eredményre, miután a lopást nem lehetett rájuk bizonyítani. Tegnap a kőkényi országúton a hatóság embereinek őrzőjárata egy cigányasszonyt szólított fel igazolásra, ki feltűnő magaviseletével vonta magára a figyelmet. Ennek a cigányasszonynak a kosarában aztán megtalálták Kis Kocsis Vince ezüst óráját s azt a kerdőt is, a melybe az ellopott pénz be volt kötve. A tolvaj cigányasszonyt átadták a bíróságnak.

— **(Óriási csalás.)** A belügyminiszter érdekes megkeresést intézett a rendőrséghez Nusse Pál Adolf német alattvalót ajánlja a bűnügyi osztály figyelmébe, aki Oportóban óriási csalást követett el s jelenleg minden valószínűség szerint Magyarországon tartózkodik. A nagyszabású csaló ellen kiadott körözés így szól: Nusse Pál Adolf, német alattvaló, Nusse Adolf, berlini lakos fia, vagyonbukással és azzal vádoltatik, hogy az Oporto városi bankból, csalással 408 899 márka pénzüsszeget vett fel, továbbá, hogy egy ékszerész-től egy gyémántgyűrűt, egy kettős aranyláncot és egy arany szemüveget csalt ki 993 márka értékben. Nevezett egyén a portugáliai kir. kormány kívánságához képest nyomozandó, feltalálás esetén letartóztatandó és a kiadási engedély folyamatbátétele végett a legközelebbi kir. ügyészségnek átadandó. Nusse Pál Adolf születéshelye Pruné, született 1868. március 1-én, protestáns, haja sötét, kissé kopasz, szeme sötét, orra és szája rendes, fülei körül kis szakáll van, álla kerekded, alakja hosszú, beszél németül. Nevezett egyén 1900. évi november 3-án Berliinben egy szerény szállóban Schwalbe Pál név alatt mint tanító jelentette be magát.

— **(Ezerkoronás bankjegyek.)** Az osztrák magyar bank igazgatósága az új százkoronás bankjegyminta teljes kidolgozásával tudvalevőleg Hegedüs Lászlót bizta meg, míg az ezerkoronások megmintázására Vejth Ede béc-i festő kapott megbízást. Az új ezerkoronások az ő tervezelete után fognak készülni. A minták alapja mind a két oldalon egyforma lesz, azzal az eltéréssel, hogy az osztrák oldal közepére a kétfejű sas, a magyar oldalra pedig a magyar címer kerül. A jobb oldalon női alak kenyeret és bort tart jelképezve a földművelést, balra félig páncélos férfi áll, védőleg kiterjesztett kezekkel, mint a fegyveres hatalom jelképe. Az állam összes nyelvén megirt értékelzés közepén lesz a kard alatt.

A „Turul” cigaretta hüvely legfinomabb valamennyi gyártmány között, az egészségre nem ártalmas. Különlegessége, hogy **a cigaretta egyszer meggyújtva, minden szívás nélkül is egyenletesen végig ég,** teljesen szagtalan és tiszta anyagánál fogva az egészségre ártalmatlan.

100 darab 36 fillér.

Kapható minden tőzsdén és minden jobb kereskedésben.

Pécsett

Engel Lajos utóda

könyv és papirkereskedésében,
postán bérmentve küldve
2000 drb . . . . . 7 korona
5000 „ . . . . . 15 „

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetei.

1901. február 19. délután 2 óraker

Barometer (redukált) = 764.7 mm.)

Hőmérsék = - 3.0 °C.

maximuma: -1.8 °C. } tegnapi.

minimuma: -10.2 °C. }

Párányomás: 2.4 mm.

Relatív nedvesség: 66. %

Felhőzet: 10° Str.

Szélirány s erő: NE. 2.

Csapadék 24 órai: 0. mm. Harmatp. — 12 °C.

Hűvös, borlt száraz idő várható mérsékelt széllel.

Dr. Czirer.

Folyószám 141. Idénybérlet 141. Páratlan bérlet.

Nemzeti színház.

Ma, szerdán, február 20-án:

Szultán.

Verő György operettje.

Személyek:

Szelim szultán	Csurgai Adél
Bimbasi a rettenetes basa	Nádassy József
Bülbul, a kellemetes	Delli Lajos
Ali	Németh János
De Forrain Gaston	Kozma István
Roxelane	Kapossy Józsa
Adelgunda	Nagy Vilma
Délia	Szirmay Olga

Holnap, csütörtökön, február 21-én:

Domí az amerikai . . . . .

Énekes bohózat.

Művészet, irodalom.

○ **Domí, az amerikai majom.** Igen érdekes előadás lesz csütörtökön este színházunkban; *Dunai Árpád* a híres majomimitátor, *Klissnik* nagytehetségű tanítványa fog bemutatkozni nálunk. Dunait úgy a fővárosban, mint a vidék nagyobb városaiban mindenütt szívesen fogadták, sőt két évvel ezelőtt Kolozsvárott 17 estén át játszott egymásután. Maga a darab is igen érdekes s így hiszszük, hogy nagy közönség fogja azt végig nézni.

Törvénykezés.

Testvérgyilkos.

— Esküdtészeki főtárgyalás. —

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1901. február 19.

Simon József dr. kir. törvényszéki bírő elnökele mellett folyt le ma az esküdtészeki tárgyalás. Szavazóbirák voltak *Jobst Béla* és *Makara Iván*, kir. törvényszéki bírák; a jegyzőkönyvet *Gallé Jenő* dr. kir. törvényszéki aljegyző vezette. A vádhatóságot *Vörös Sándor*, kir. alügyész képviselte, a védő dr. *Pécsi Károly* dárda ügyvéd volt.

Az esküdtészek a következőképalakult meg. **Főesküdtek:** Tauszig Armin, Horvatics Antal, Sebők Gyula, Preusz Adolf, Dobszay Antal, Sillay Béla, Hoffmann Lajos, Ott Béla, Horváth István, Sipos János, Márkus Simon, Mándi Samu.

Pótesküdek: Arnhold Nándor, ifj. Radócsay Mátyás.

Karakas Ilés, a vádlott 1899. évi december hó egyik napján édes atyját, kit bátyja, *Karakas János* meg akart ölni, megvédelmezte s ezóta *Karakas János*, bátyja, neki nagy ellensége lett. Az 1900. év november 2-án együtt reggelizett az egész család, bátyja felesége kivételével. Egy forint differencia miatt, mely forint 6 neki követelése volt, összecivakodtak. Szót szó követett. Bátyja indulatoskodott s dühbe jöttek mindketten. Bátyja, mikor 6 egyszer szintén gorombán felelt neki, felugrott s kést ragadván, neki szurt. Ekkor 6 is kést ragadott s védelmezte magát. Bátyja letépte 6-t a földre s káromkodások közt az életét fenyegette s míg a földön letererve tartotta 6-t, addig 6 feléje szurt. Bátyját szülei lerántották róla s ekkor vette észre, hogy bátyját megszúrta. *Karakas János* egy negyedóra múlva meg is halt. Ő rögtön elment Dárdára jelentkezni.

Tanuként kihallgatták a vádlott szüleit s ágyasát.

A tanúvallomásokból megerősítést nyer a vádlott védekezése, miszerint 6 a kést csak önvédelemből használta s védekezése közben találta bátyját oly súlyosan megszurni, hogy az meghalt.

A mai esküdtészek a vádlottat *felmentette*.

§ **Pótai Mátyás.** Tegnap, lapunk zárta után, tartották meg a vád és vádbeszédeket *Pótai Mátyás* ügyében. Az esküdtek a tanúvallomások alapján, a vád és védelem meghallgatásával hozott verdiktjükben erős felindulásban elkövetett emberölés büntetnének kíséreltében mondták ki bűnösnek *Pótai Mátyást*, a miért a kir. törvényszék 6-t egy évi és kilenc hónapi börtönre ítélte, beszámítván a vizsgálati fogásot. *Pótai* védője, dr. *Kellemen* Mózes ügyvéd, az ítélet ellen a 92. §. nem alkalmazása miatt semmiségi panaszt jelentett be. A tegnapi esküdtészeki főtárgyalás a közönség nem csökkenő érdeklődése mellett esti kilenc óra után ért véget.

TÁVIRATOK.

— **Sándorka papa lett.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Belgrádból Ujvidéken át magántávirat érkezett ma Budapestre, mely szerint *Draga* királyné, a szerb király neje, ma reggel fiugyermeket szült. A hír általános feltűnést kelt. *Sándor* király tudvalevőleg a múlt évi július huszonharmadikán esküdött meg *Masin* Draga asszonnyal; tehát a gyermek — hét hónapra született.

— **Bartha Miklos sajtópöre.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Bartha* Miklós képviselő nevében ma *Visontai* ügyvéd sajtópört indított a „Magyar Szó“ ellen rágalmazás és becsületsértésért. *Visontai* beadványában kijelenti, hogy a bizonyításnak teljes mértékben helyt ad. *Kéri a miniszterelnököt kiballgatni*, hogy adott-e valamikor pénzt *Barthának* bármikor bármely célra?

— **Bulgária kölcsönt keres.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Cirill* bolgár herceg ma Szófiából Budapestre érkezett s onnan Bécsbe utazik. Utazása hír szerint összefüggésben van egy nagyobb kölcsönüggyel.

— **Az iskolai testi fenyték ellen.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A kultuszminiszteriumban rendeletet készítenek, mely kimondja, hogy az iskolában a testi fenytékek alkalmazása fegyelmi vétséget képez.

— **Választási mozgalom.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az aradmegyei Józshelyen *Tagányi Sándor* dr., szabadelpárti ellenjelöltjéül fellépett dr. *Szombati György*, nemzetiségi programmal s ma mondta programbeszédét.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
 TAIJS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

Nagyobb forgalmu utcában

egy tőzsde

más vállalat miatt eladó.

Bővebbet a kiadóhivatalban.

Pécs város háztulajdonosainak névjegyzéke

és a pécsi szőlősgazdák névjegyzéke

a helyrajzi és kataszteri számokkal, az utcák, illetve dűlők szerint.

Kapható kiadóhivatalunkban.

A két kötet ára 3 korona.

Med. aniv.

Dr. Breuer József
 fogspecialista, fogmütő

Lakik:
Irgalmasok-utca 4. szám.

Rendel:
 d. e. 9—12-ig; d. u. 2—6-ig.

Szájpadlás nélküli müfogak
 amerikai módszer szerint.

Dr. Kriegl József
 valódi angol

bőrvédő-pomádéja és borax-szappana

1. Before. 2. After.

mentes mindenféle tiltott vagy drasztikusan ható szertől, a legjobb szer minden bőrtisztálanság ellen. 1 tégely pomádé 1 darab boraxszappannal

3 korona 30 fillér,
 mely összeg előlegesen beküldendő.

Chief Office 48, Brixon-Road, London SW.
 A postautalvány címe:
THIERRY A. gyógyszerész balzsam-gyára
 Pregrada Rohitsch mellett
 Nagyban vásárlók tetemes árenged-
 ményben részesülnek.

GYOMORBAJOSOKNAK!

Mindazoknak, kik meghülés vagy a gyomor túlterhelése, ugy hiányos, nehezen emészthető, nagyon forró vagy nagyon hideg ételek, vagy rendetlen életmód által valamely gyomorhaj, mint:
 gyomorkatarhust, gyomorgörcsöt, gyomorfájást, nehéz emésztést vagy enyálkásodást tapasztalnak, ez alkalommal jó házi szer ajánlatik, melynek kitűnő hatása évek óta ki van próbálva. Ez pedig a

Ullrich Hubert-féle fűszerbor

Ezen fűszerbor különféle kitűnő, gyógyító hatásu fűszerekből és jó borokból állittatik elő és erősíti az ember emésztő szerveit. Fűszerbor megszünteti az emésztési zavarokat és elősegíti a vérnek ujjá való képződését.

A fűszerbornak kellő időben való alkalmazása által a gyomorhajok csirájában elfojtatnak. Azért nem szabad késlekedni a kellő időben való használatba vétellel. Jelenségek mint: fejfájás, bőfőgés, gyomorégés, szédülés, rosszullet hanyással, melyek kronikus (idült) gyomorhajoknál mindinkább fellépnek, eltűnnek már néhány bevévés után.

Székrekedés és ennek kellemetlen következményei, mint kólikás fájások, szivdobogás, álmatlanság, valamint vérkeringési zavarok a májban, vesében és a hemorrhoidál (aranyeres) bajok a fűszerborral igen gyorsan megszűnnek. A fűszerbor megszünteti a rossz emésztést és eltávolít könnyű székelessel a gyomorból és belekből mindennemű emészthetlen és rossz anyagot.

Sápkór, vérszegénység, erőtlenség, a rossz emésztés, hiányos teges állapotának következményei. Étvágytalanság, idegesség és lehangoitság, heves fejfájás, álmatlan éjjelek elsatnyítják lassan az ilyen egyéneket. Fűszerbor az elgyengült élet-erőnek új impulzust ad. Fűszerbor fokozza az étvágyat, előmozdítja az emésztést és táplálkozást, serkenti az anyagcserét és a vérképződést, lecsilapítja az idegeket és új életkedvet teremt. Számtalan eismerő és köszönő levél bizonyítja ezt.

Fűszerbor kapható palackokban 1 frt 50 kr. és 2 frtért az összes gyógyszerertárakban Pécsen, Szabolcsen, Szi-Lőrincen, Pécsváradon, Nádasdon, Sásdon, Német-Bólyban, Villányban, Siklóson, Bar-Sellyén, Szigetváron, Kaposváron, Dombóváron, Mágocson, Bonyhádon, Szegzárdon, Báltaszéken, Duna-Szekesön, Mohácson, B-Baánban, Valpón, Dne-Miholácon, Barcon, Nagy-Atádon, Igalban, Gyöngön, Tolná, Baján, Bezdánban, Apatinban, Dárdán, Eszéken stb. és az ország összes gyógyszerertáraiban.

Postai szétküldés Pécsről, bármelyik gyógyszerertárból, az Osztrák-Magyar-Monarchia bármely helységébe három palacktól kezdve.

Utánzatoktól óvakodjunk!
 Kérjünk kizárólag
Ullrich Hubert-féle fűszerbort.

Az én fűszerborom nem titkos szer; tartalma: Malagabor 450,0, borszesz 100,0, glicerin 100,0, vörös-bor 240,0, vadberkenye lé 150,0, cseresnyelé 320,0, kömény, ánizs, örvénygyökér, amerikai erőgyökér, tarnics gyökér, kálmos gyökér mindegyikből 100,0 rész. Ezen részek keverendők.

Pécs város és vidéke gazdaasszonyainak

a kellő helyen való takarékosága valódi művészet, állítja

KÖSZL JÁNOSNÉ kereskedő-cég

PÉCSETT, (Irgalmasok utcája 24. sz.) a „fehér kakas“-hoz.

Ezen cég ajánl **igen olcsón**, míg a készlet tart:

1 kg. kávé nyersen	1 frt 12 krért)
1 » » » Ma-	
nilla minőség, Cuba	
és Ceylon csak	— 1 » 36 »
1 kg. gyöngykávé	— 1 » 50 »
1 » Cubakávé finom	1 » 60 »
1 » » » legfin.	1 » 80 »
1 » Mocca » arabiai	1 » 80 »
1 » Arany Jáva kávé	1 » 80 »
1 » legf. pörkölt »	1 » 50 »

Pécs város és környékének közönsége hogy tudja meg, hogy mily olcsó és jó kávé árul Köszl, ha nem hirdeti?

A szesz és pálinka árának nagy adója dacára, míg a készlet tart, minden versenyen felül eddig még nem létező árakon ajánl:
 1 liter jó rumot — — — — 50 krért.
 1 » finom és igen erős, zamatos rumot theához — — — — 90 »
 1 palack *Tipp-Topp* nevű rumot, mely minden versenyen felül áll, 0,35 literes 50 kr., 0,7 literes 1 frt. **Egyedüli elárúsítás a »fehér kakas«-nál.**

1 liter legfinomabb Jamaikai rum	— 2 frt.
Cognac — 0,35 liter	55 kr., 0,7 liter 1 frt.
Thea , finom, 10 deka csak	— — 40 kr.
Legfinomabb orosz karaván thea	
10 deka — — — —	— 80 kr.
Cukor , leipnik—lundenburgi, — 1 kg.	44 kr.
» » » kocka 1 »	46 kr.
Porcukor , saját őrlés 1 kg.	— — 48 kr.
Liszt 00 , kilója csak	— — — 14 kr.

1 kg. **padló-lakk**, 2 óra alatt tökéletesen szárad, nincs szaga, a legjobb s legszebb áru csak 80 kr.

Továbbá **mindenféle fűszer-áru a legjobb minőségben** és a **legolcsóbb áron** szerezhető itt be.

Szives pártfogást kér,

teljes tisztelettel

Vidéki megrendelések pontosan és gyorsan elküldetnek.

Köszl Jánosné.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel a kiadóhivatalban.

Üzlet-megnyitás!

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy Pécsen, **Széchenyi-tér 7. sz. a.** (volt Spitzer Sándor Fia féle helyiségben)

férfi-, fiu- és gyermekruha üzletet

nyitottam.

Előnyös összeköttetéseimnél fogva azon kellemes helyzetben vagyok, hogy **a legújabb divat szerint készített öltönyöket**, legjobb minőségű **honi, angol, brünni és gráci** szövetekből előállítva, **eddig nem létezett olcsó árakon** árusíthatom.

Nagy raktárt tartok a különösen kedvelt loden ruhákban, melyek csakis a kiűnőnek ismert **hazai zsolnai gyárból** előállított szövetekből készülnek, ugyszinten mindennemű **utcai és salon ruhákból** is.

Elvállalom mindenféle öltönyöknek **mérték utáni megrendelését**, melyek a legjobban és legizlésesebben, **olcsó árban** készülnek el.

Midőn kérem a t. közönséget, szives bizalmával megtisztelni kegyeskedjek, előre is biztósíthatom, hogy **ugy a legpontosabb kiszolgálás, mint a legmérsékeltebb árak által azt minden tekintetben kiérdemelni tö törekvésem leendő.**

Kitűnő tisztelettel

Klein Sándor.